A°. 1937.

N°. 55.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 18den Juni 1936, houdende vaststelling van de verplichting van den werkgever tot en van de aanspraken van den arbeider op tegemoetkoming bij ziekte.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is regelen te stellen ten aanzien van de verplichting van den werkgever bij ziekte van den arbeider dezen tegemoet te komen en van de aanspraken van den arbeider op deze tegemoetkoming.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Inleidende bepalingen.

Artikel 1.

In deze verordening wordt verstaan:

onder *werkgever*, ieder natuurlijk of rechtspersoon, die anderen in zijn dienst arbeid tegen loon doet verrichten. Voor de toepassing dezer verordening wordt voor zooveel betreft den werkgever die arbeid in Curaçao doet verrichten, doch buiten Curaçao woont of gevestigd is, diens vertegenwoordiger of agent in Curaçao als zoodanig aangemerkt;

onder *arbeider*, ieder, die in loondienst van den werkgever

arbeid verricht tegen geen hooger loon dan *f* 170,— over 4 weken of per maand gerekend.

Voor de toepassing der verordening worden niet als arbeiders beschouwd de thuiswerkers, ouders, echtgenoote en inwonende kinderen van den werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten; zij die korter dan 12 dagen, Zon- en feestdagen niet medegerekend, onafgebroken in dienst van den werkgever zijn geweest, en schepelingen.

Voor de toepassing der verordening wordt als arbeider beschouwd degene die in aangenomen werk voor den werkgever persoonlijken arbeid verricht, indien hij niet aangemerkt kan worden zelf werkgever te zijn. Hetgeen voor de verrichting van dien arbeid wordt genoten, wordt als loon in den zin dezer verordening beschouwd.

Indien de in aangenomen werk arbeidende persoon in dit artikel bedoeld voor het verrichten van den arbeid andere personen in dienst heeft, worden ook deze voor de toepassing dezer verordening beschouwd hun arbeid te verrichten in dienst van den werkgever.

Hetgeen voor den gezamenlijk verrichten arbeid wordt genoten, wordt geacht door ieder dergenen, die den arbeid hebben verricht, voor een gelijk deel te zijn genoten.

onder *loon*, elke uitkeering, welke de arbeider als vergoeding voor zijn arbeid van zijn werkgever ontvangt, uitgezonderd overwerk- en premiegelden; indien het loon gedeeltelijk of geheel bestaat in huisvesting, verstrekkingen in natura of wel in beide, wordt de geldswaarde geschat; voor de berekening van loon volgens deze verordening worden medegerekend ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden der arbeidsovereenkomst.

onder *dagloon*, het laatst tusschen den werkgever en den arbeider overeengekomen loon per uur, per dag, per week of per maand onderscheidenlijk vermenigvuldigd met 8 en 1 en gedeeld door 6 en 30.

Artikel 2.

1. De bepalingen dezer verordening zijn ook van toepassing:

a) op den werkgever, die in Curaçao gevestigd is, voorzooveel hij in het buitenland arbeid door een arbeider doet verrichten ten aanzien van den arbeider, dien hij daarvoor

gebruikt, zoo deze Nederlander of Nederlandsch onderdaan is en zijn woonplaats in Curaçao heeft;

b) op den onder a) bedoelden arbeider, die in het buitenland tot het verrichten van arbeid wegens ziekte ongeschikt wordt.

2. Indien de onder b) van het eerste lid bedoelde arbeider bij voorkomend geval rechten zou kunnen ontleenen zoowel aan deze regeling als aan een buitenlandsche wettelijke ziekteregeling, heeft hij de keus tusschen de rechten uit de eene of de andere regeling. Deze keus moet door belanghebbende binnen één maand, nadat hij wegens ziekte ongeschikt werd tot het verrichten van arbeid, schriftelijk ter kennis van den werkgever worden gebracht, bij gebreke waarvan de hier te lande geldende regeling van toepassing is.

3. De bepalingen dezer verordening zijn niet van toepassing:

a) op den werkgever, die in Curaçao arbeid door een arbeider doet verrichten, doch die buiten Curaçao is gevestigd, ten aanzien van den arbeider, dien hij arbeid in Curaçao doet verrichten en die onder een buitenlandsche wettelijke ziekteregeling valt;

b) op den arbeider, die, in dienst van den onder a) bedoelden werkgever, tot het verrichten van arbeid wegens ziekte ongeschikt wordt en onder een buitenlandsche wettelijke ziekte regeling valt;

c) op het Gouvernement van Curaçao ten aanzien van diegenen zijner arbeiders, die behooren tot hen op wie eenige andere wettelijke regeling betreffende uitkeering bij ziekte van toepassing is;

d) op den arbeider van het Gouvernement van Curaçao op wien eenige andere wettelijke regeling betreffende uitkeering bij ziekte van toepassing is.

Artikel 3.

Zwangerschap en bevalling worden niet als ziekte aangemerkt.

Uitkeeringsplicht.

Artikel 4.

1. De werkgever is jegens den arbeider, die wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van arbeid tot tegemoet-

koming verplicht als nader bij artikel 5 omschreven, indien de ziekte niet is veroorzaakt door misdrijf, opzet, onzedelijkheid of dronkenschap van den arbeider, of door het gebruik van bedwelmende middelen door den arbeider.

2. De tegemoetkoming kan op vordering van den werkgever door den rechter op een lager bedrag worden vastgesteld, indien de ziekte in belangrijke mate aan grove schuld van den arbeider te wijten is.

3. De werkgever is tot die tegemoetkoming niet verplicht, indien de ziekte bestond op het tijdstip van indiensttreding, of het gevolg is van een bij de indiensttreding bestaande afwijking. Een en ander moet blijken uit een geneeskundige verklaring met vermelding van den aard der ziekte of anders aannemelijk worden aangetoond.

4. De werkgever is evenmin tot die tegemoetkoming verplicht, indien hij ingevolge de „Ongevallenregeling 1936" jegens den arbeider gehouden is tot schadeloosstelling.

Tegemoetkoming.

Artikel 5.

De tegemoetkoming bestaat uit:

a) vrije geneeskundige behandeling en verpleging, vervoer in verband met de ziekte, genees- en verbandmiddelen dan wel een vergoeding voor een en ander; daaronder is niet begrepen tandheelkundige behandeling door een tandarts; een en ander totdat de patiënt als zoodanig wordt ontslagen;

b) een uitkeering in geld, ziekengeld genaamd, welke genoten wordt onafhankelijk van de voortduring der dienstbetrekking en met inachtneming van het bepaalde bij het derde lid van dit artikel uitgekeerd wordt over iederen dag, uitgezonderd Zon- en feestdagen, indien het loon per uur, per dag of per week werd vastgesteld, dat de ongeschiktheid tot arbeid duurt;
te beginnen met den dag waarop de werkgever de kennisgeving bedoeld in artikel 10 ontvangt.

2. De uitkeering bedraagt, indien de arbeider gehuwd is of in het onderhoud van zijn ouders pleegt te voorzien 70% van het dagloon bij huisverpleging en 50% van het dagloon bij zie-

kenhuisverpleging en indien hij niet gehuwd is en niet in het onderhoud van zijn ouders pleegt te voorzien, onderscheidenlijk 50% en 30% van het dagloon.

3. Het aantal dagen waarvoor een arbeider ter zake van eenzelfde ziekteoorzaak recht op ziekengeld heeft, bedraagt in eenig kalenderjaar 40. Zoolang de arbeider gedurende de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid wegens ziekte zijne gewone loon ontvangt, zal dit geacht worden als ziekengeld te zijn genoten.

4. De uitkeering hierboven bedoeld geschiedt op de tijdstippen en ter plaatse als gebruikelijk voor de betaling van loon en wel aan den zieke persoonlijk of aan dengene, door hem/haar voor de ontvangst ervan gemachtigd, en voorzooveel de minderjarigen betreft aan den voogd/voogdes.

5. De arbeider, die ziekengeld ontvangt, mag, op straffe van verlies van het recht op uitkeering, op geneeskundige behandeling en verpleging, zonder toestemming van den uitkeeringsplichtigen werkgever, het eiland waar zijn werkgever woont of gevestigd is, niet verlaten.

6. Onder vrije geneeskundige behandeling en verpleging wordt verstaan het geneeskundig onderzoeken van den patient, geneeskundige behandeling in haar vollen omvang, verpleging en/of observatie, zoo noodig, in een daartoe geschikte zieken-inrichting, zoomede specialistische behandeling voorzoover deze op het eiland, waar de patiënt verblijft, te verkrijgen is.

7. Op straffe van verlies van het recht op uitkeering en geneeskundige behandeling en verpleging is de arbeider verplicht te allen tijde, onderzoek en/of behandeling door een door den werkgever daartoe aangewezen geneeskundige toe te staan, op tijd en plaatsen door den werkgever daartoe aangewezen, de voorschriften van dien geneeskundige op te volgen en intusschen geen andere geneeskundige behandeling daarnaast te doen verrichten.

8. Het recht op uitkeering en verdere geneeskundige behandeling en verpleging vervalt indien bewezen wordt, dat de de arbeider zich gedurende zijn ziekte heeft schuldig gemaakt aan gedragingen waardoor zijn genezing wordt belemmerd.

9. In de gevallen waarin de werkgever ingevolge het 3de lid van artikel 4, het 7de lid van dit artikel en indien de ziekte is veroorzaakt door misdrijf of opzet van den arbeider beroep kan doen op zijn niet (verdere) gehoudenheid, zal hij h in-

nen bekwamen termijn, in elk bijzonder geval naar omstandigheden te beoordeelen, aan den arbeider moeten kennis geven, dat en op welke gronden hij zich niet (niet langer) tot de bij het 1e lid van dit artikel bedoelde verplichting gehouden acht.

10. Waar in deze verordening wordt gesproken van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst treedt ingeval van afwezigheid of ontstentenis om andere redenen van dezen hoofdambtenaar op de door den Gouverneur aan te wijzen gouvernements-geneeskundige.

Artikel 6.

Bij insolvabiliteit van den werkgever worden de tegemoetkomingen opgenomen onder de bevoorrechte schulden op de goederen van den werkgever en wel — voor zoover betreft het Burgerlijk Wetboek — tusschen 3o. en 4o. van artikel 1175.

Artikel 7.

De tegemoetkomingen zijn onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of beleening, evenmin voor executoriaal of conservation beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften verstrekt aan dengene, tegen wien het beslag gedaan wordt en tot verhaal van onderhoud waartoe degene die de uitkeering geniet voor de wet is gehouden.

Artikel 8.

1. Zoodra de behandelende geneeskundige bevindt:

a) dat de arbeider niet/niet meer arbeidsongeschikt is;

b) dat de arbeider arbeidsongeschikt is,

een en ander wegens ziekte niet veroorzaakt door onzedelijkheid, dronkenschap van den arbeider of door diens gebruik van bedwelmende middelen, geeft hij daarvan aan den arbeider en aan den werkgever schriftelijk kennis.

2. Tegen zijn uitspraak is binnen drie dagen na ontvangst der kennisgeving beroep, op het eiland Curaçao en op de andere eilanden, indien daar slechts één geneeskundige aanwezig is, op den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op de andere eilanden, waar meer geneeskundigen zijn op een door den Gezaghebber aan te wijzen tweeden geneeskundige. De Directeur voornoemd, c. q. de tweede geneeskundige beslist zoo spoedig mogelijk na onderzoek, partijen en genees-

kundige, die den getroffene behandeld heeft, gehoord, bij gemotiveerde uitspraak in hoogste instantie. Ten aanzien van gevallen op de eilanden, waar slechts één geneeskundige aanwezig is, beslist voornoemde Directeur op uitvoerige gegevens, welke de geneeskundige verplicht is aan hem te doen toekomen en op een proces-verbaal van den Gezaghebber houdende verklaringen van partijen.

3. Het beroep geschiedt schriftelijk en is gericht op het eiland Curaçao aan den Directeur, en op de andere eilanden aan den Gezaghebber. Bij ter post bezorgde beroepschriften geldt het poststempel, bij de overige de aanteekening van ontvangst op het stuk als datum van indiening.

4. Indien de beslissing in beroep een verandering brengt in het recht op tegemoetkoming, dan heeft zij te dien aanzien terugwerkende kracht.

Artikel 9.

De werkgever kan het risico bedoeld bij art. 5 sub a bij het Gouvernement van Curaçao verzekeren.

Nadere regeling hieromtrent geschiedt bij besluit van den Gouverneur.

Aangifte der ziekte.

Artikel 10.

Op straffe van verlies van het recht op uitkeering en geneeskundige hulp en verpleging is de arbeider verplicht drie maal vier en twintig uur nadat hij wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van arbeid daarvan kennis te geven aan den werkgever.

Vorderingsrecht.

Artikel 11.

1. Iedere vordering krachtens de bepalingen dezer verordening wordt ingesteld en vervolgd op de wijze als bij het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voorzien.

2. Ieder vorderingsrecht krachens de bepalingen dezer verordening vervalt na verloop van drie maanden na den aanvang der ziekte.

Artikel 12.

Indien de arbeider, die in verband met de ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid waarvoor hij een tegemoetkoming als in de verordening bedoeld ontvangt/heeft ontvangen, tegen den werkgever een rechtvordering tot schadeloosstelling heeft naar burgerlijk recht, wordt deze door deze regeling niet verloren, doch wordt door den rechter bij de vaststelling der schadevergoeding rekening gehouden met hetgeen krachtens deze verordening door den arbeider genoten wordt/is.

Algemeene bepalingen.

Artikel 13.

Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van den werkgever ingevolge deze regeling uitsluit of vermindert, is nietig.

Artikel 14.

Hetgeen verder ter uitvoering van deze verordening noodig is, wordt bij Besluit van den Gouverneur geregeld.

Slotbepalingen.

Artikel 15.

Alle tengevolge van deze verordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 16.

Deze verordening kan worden aangehaald als „Ziekteregeling 1936".

Artikel 17.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 18den Juni 1936.

VAN SLOBBE

De gouvernements-secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 10n. Juni 1937.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.